

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De consideratione coronationis Christi. Cap. 33.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

De consideratione coronationis Christi.

CAP. XXXIII.

COR tuum, fili, in dies singulos magis frigescit, & obduratur, quia non recordaris impropria, & tormenta mea. Fugis occasiones patiendi aliquid propter peccata tua, & sequeris toto corde vana desideria honoris, & commoditatis, ut sis inimicus crucis meæ. Ego certè non sic feci, quando operatus sum salutem tuam in medio terræ: Sed quæsiui occasiones, quibus iniurias, & dolores ferrem propter te. Quod facile videbis, si velis considerare spectaculum coronationis meæ. Talis quippe corona, quæ sic cruciaret, & inhonoraret, non est audita in historijs regum terrenorum, sed inuenta à crudelibus inimicis meis, & accepta ab infinita mansuetudine mea. Si scires, fili, quàm horribilem pœnam passus fuerim, cum spinæ illæ penetrarent caput digito Dei compositum, & ad seruanda Dei secreta destinatum; non esses adeò ferus, ut compassione non mansuesceres. Quòd si cum dolore acutissimo coniungas irrisiones, & impropria Regis per iocum coronati; iudicabis, me descendisse ad abyssos pœnarum, & opprobriorum, ita ut amplius non possem

sem

sem descendere. Puteus hic altus est. Vtinam, fili, cogitares aliquando causam meam, quæ directa est ad conuersionem, & æternam salutem tuam! Rogo te, quid causæ habuerunt latrones illi, vt me circumdatum doloribus mortis irriderent? Nunquid opera, quæ egi feci, tam vilia fuerunt, vt oporteret insultare mihi, quasi ridiculo Regi Iudæorum? Quare vilissimi peccatores tam dirè contempserunt Dei filium, qui opera mirabilia paulò ante fecerat stupentibus turbis? Profectò, fili, si rectè consideres, inuenies dolores, & irrisiones non benè respondere mirabilibus operibus meis, sed grauissimis peccatis, & abominationibus tuis. Et tamen ego egi pœnitentiam pro te, vt inebriaretur amaritudine anima mea, cuius passione anima tua liberaretur à morte. Quomodò ergo non recordaris mei, sed pro tam inæstimabili misericordia redemptionis tuæ, reddis mihi iniurias, & præuaticationes legis meæ, quibus (quântum in te est) iterum, atque iterum me spinis coronas, & laceras caput meum? Quomodò adeò cecus es, vt non videas manifestissimam damnationem tuam, dum talia facis aduersus eum, qui pro te talia passus est? Quando incipies aspicere lumen for-

E tissi-

tissimæ veritatis non ambulans ultra in
 tenebris cum illis, qui diligunt vanitatē,
 & quærunt vanissimum mendacium? Sa-
 tis irrisisti me: satis insultasti mihi, fili:
 muta iam consilium, & cōuertere ad me,
 vt deleatur macula ingratitude, & e-
 munderis à lepra corruptionis tuæ. Dic
 intra te: Altissimi Dei filius, quasi esset
 infamis peccator, ab hominibus vita in-
 dignis horrenda corona cruciatus, & il-
 lusus fuit, pro me indignissima eius crea-
 tura: quomodo ergo potero sine euiden-
 ti damnatione illum offendere, & ad irā
 prouocare? Nunquid non credo eum esse
 infinitam Maiestatem, magnitudinem, &
 altitudinem? Credo certè illum esse
 Dominum rerum omnium, ad cuius nu-
 tum columnæ cæli contremiscunt: quo-
 modò igitur ad tantam calamitatem, &
 opprobrium hominum humiliavit se?
 Hæc cogita, fili, & sentire cura, vt lique-
 scat anima tua in adulterio peccati de-
 prehensa, & balneo lachrymarum laueris
 à sordibus delictorum, quibus inquinatus
 es. Dissolue iam colligationes iniquitatis,
 quibus astrictus es: recede à falsis prophe-
 tis, qui seducunt te: quære iudicium, &
 iustitiam: & opportuna pœnitentia salua
 dilectam animam tuam. Certa bonum

certa-

certa
 re po
 & pr
 ti me
 simo

De ce
 po

M

natio
 mear
 rò ve
 rord
 titud
 pulu
 ribili
 spect
 pulo
 te, q
 vt cr
 face
 bus
 dis,
 fo a
 pcc

certamē, quod tibi proponit fides, & cur-
re post me, vt apprehendas vitam æternā,
& pro corona spinea, quæ infixæ est capi-
ti meo, coronabo te diademate pretiosis-
simo in sancta ciuitate mea.

*De consideratione ostensionis Christi ad
populum.*

CAP. XXXIV.

Misericordia mea, fili, superexaltæ
iudicium tuum, quia causa tuæ dā-
nationis ad proportionem miserationū
mearum, quibus copiosè redemi te. Si ve-
rò velis æstimare magnitudinem miseri-
cordiæ, pondera magnitudinem, & mul-
titudinem dolorum, quibus acquisiui po-
pulum meum, cū possem sine tam hor-
ribilibus tormentis redimere illum. Certè
spectaculum, quod Pilatus proposuit po-
pulo furioso dicens, Ecce homo, docebit
te, quid ego passus fuerim: nā si tale fuit,
vt crederet ille incredulus, se posse satis-
facere crudelissimis inimicis postulanti-
bus mortem meam, deberes tu, qui cre-
dis, quis sim ego, satisfacere tibi, vi-
so afflicto Rege tuo, & non multiplicare
peccata, quibus torqueas illum. A sæ-